Universitätsbibliothek Paderborn

De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m] sacre pagine professoris

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Oratio deuotissima p[re]paratoria ad [con]tritio[n]e[m] a diuersis excerpta doctorib[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

Visual Library

raꝝ eẽ pt:a q̃ ꝓa ſapiẽtia oriṫ q̃ penitꝰ ad regimẽ cuiuſcũqꝫ p̃ncipatꝰ nc̃aria fo re dignoſciṫ. Teſtãte ſpũſctõ:q̃ ꝑ ſalomonẽ ait. Per me reges regnãt ⁊ leguz cõditores iuſſa decernũt. Per me p̃ncipes imperãt ⁊ potẽtes decernũt iuſticiã. Hinc vegetius in p̃nci.p̃mi lib. de re militari. Ita inq̃t. Neqꝫ em̃ quẽqꝫ oportet magis vel meliora ſcire vel plura q̃ꝫ principẽ:cuiꝰ doctrina omnibꝫ põt ꝓdeſſe ſubiectꝫ. Demũ totis reaſſumptꝫ viribꝫ:obſecro eos q̃ ſcpta nr̃a dignabũṫ ꝑlegere vt nõ ſint faciles ꝯ me p̃cipitare temeritatꝫ ſn̄iam more illoꝝ q̃ nullo dogmate fulti audaciſſimo q̃dẽ zelo ⁊ magꝫ amaritudinis q̃ꝫ dilectiõis inflãmati:aut detrahũt:aut irridẽt:aut more canũ eſtuãtiũ exterius linguã extendunt vt ait Hiero. Sed h̃ a pijs lectoribꝫ charo corde expoſtulo:vt ſi q̃d diſſonũ aut nõ recte ꝓlatũ in his atqꝫ alijs ſcptꝫ nr̃is inuenerit lima correctiõis vere charitatꝫ dignẽṫ abradere. Vlˀ errorẽ meũ mihi itimare nõ tardẽt. Aut viua voce ſi p̃ſens:aut ſcptura ſi abſens fuero. Si aũt a p̃ſenti vita ꝯſtiterit me eſſe ſublatũ eoſdẽ hũilˀr flagito:vt ꝓ culpis meis dñm ieſum chr̃m ac puriſſimã virginẽ dep̃ceñṫ:quatenꝰ remiſſionis grãm conſequi merear.

Nil p̄ſtã tiꝰ in p̃n cipe exer citio ſa crarꝫ litte raꝝ.

Oratio deuotiſſima p̄paratoria ad ꝯtritiõez a diuerſis excerpta doctoribꝫ.

Cõtritio daṫ a ſo lo deo. ĩõ eſt q̃ren da ab eo.

v Tigiṫ valeamꝰ pectora nr̃a diligẽtius diſcutere atqꝫ culpaꝝ noſtraruz laqueos diſſoluere ac memorari:Expedit oĩno vt prius corda nr̃a ad ſuperni luminis clementiã erigamꝰ quã in om̄ibꝫ eſſe inuocandã:tã gentiles p̄hi q̃ꝫ doctores catholici teſtanṫ. Nã lux illa diuine gr̃e q̃ iuſtificaṫ impiꝰ daṫ a ſolo deo cuiꝰ volũtas eſt pura ac ſimplex cauſa oĩm meritoꝝ a q̃ ſpũales diuitie atqꝫ om̄ia dona grãꝝ tanq̃ꝫ a fontali p̃ncipio in nobꝫ deſcẽdit. Idcirco dignũ eſt vt h̃ celeſte munꝰ vere cõtritiõis q̃ramꝰ ab eo qui ſolus cõferre põt. Quapropṫ toto cordis deſiderio hortor:p̄cor:ſuadeo:vt peccatrix aĩa coram imagine crucifixi orationẽ ſequentẽ flexis genibꝫ:iũctis manibꝫ ac effuſis per ora lachrymis diſtincte cũ deuota cordis attentiõe ꝓferat ſic dicẽs.

Incipit oratio.

o Altitudo diuitiaꝝ ſapiẽtie ⁊ ſciẽtie dei. O trinitas laudabilˀ ⁊ vnitas mirabilˀ:pater:filiꝰ:⁊ ſpũſanctꝰ. O dñа ſanctiſſima ac puriſſima virgo Maria aduocatrix pctõꝝ clemẽtiſſima. Ad vos q̃qꝫ ſctõꝝ angeloꝝ cohortes:cherubin atqꝫ ſeraphin. Et pariṫ ad vos celeſtes militie sctõꝝ ſctãꝝqꝫ omniũ. Ego ſceleroſus homũcio in ſceleꝝ meoꝝ ſepulchro iacẽs erigo liberos cordis oculos. Ad vos ſupplices porrigo manus. Ad vos ſuſpiro:ad vos confugio:voſqꝫ totis reaſſumptis viribꝫ ꝯcupiſco. Sed magis ad te dñe ieſu chr̃e fili dei viui:q̃ me a laqueo eterne mortꝫ liberaſti/⁊ ꝑ effuſionẽ tui p̄cioſi ſãguinis viuificaſti. Ego pctõꝝ oĩm ingratiſſimꝰ:meritoꝝ pauꝑrimꝰ:flagitioꝝ abũdantiſſimꝰ:firmo ꝓpoſito ac deliberata volũtate ad correctionẽ vite melioris:recurro ad clemẽtiſſimã bonitatis tue miam. In cuiꝰ cõſpectu preſtor me velle ad ouile ouiũ tuaꝝ redire cũ ſis paſtor ille verꝰ q̃ nobiliſſimã animã tuã ꝓ ouibus tuis dediſti. Scio nec dubito q̃ pueritie metas:adoleſcẽtie curſum:iuuentutis ꝓgreſſum:atqꝫ oĩa tp̄a mea:annos:mẽſes:dies:horas:ac momẽta ſingula timore tuo depoſito trãſgreſſus ſum a diuinis legibꝫ declinãdo. Iuſticias tuas ꝓphanãdo:grãm tuã abijciẽdo: dona ſpũſcti virtutes oẽs atqꝫ eccl̃ie ſacramẽta ſpernẽdo. Nec his cõtentꝰ malˀ:dedi ꝓximo meo occaſionẽ peccãdi:⁊ peccãtibꝫ cõſiliũ:auxiliũ:⁊ fauorẽ. ex q̃ indignationẽ tuã incurriſſe atqꝫ a conſortio ſuꝑnoꝝ ciuiũ ſeparatũ me video. Timeo ẽ vehemẽter dñe Ieſu ⁊ toto corꝑe cõtremiſco:ne dicas mihi. O hoĩm infeliciſſime:Quid debui tibi facere ⁊ n̄ feci? Nõ eras:⁊ ex nihilo creaui te. Peccaſti ⁊ diaboli ſeruũ te feceras:⁊ redemi te. In mũdi circũitu cũ impijs currebas ⁊ elegi te. Errabas:vagãdo per multa pericula ⁊ liberaui te. Ambulabas ꝑ tenebras ignorãtie ⁊ docui te. Dederã tibi grãz in ꝯſpectu meo. ⁊ volebã facere apud te mãſionẽ/tu vero deſpexiſti me:⁊ nõ ſolũ ſmones meos:ſed meipm̃ ꝓiciſti retrorſuz ⁊ ambulaſti poſt